

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto... \$3.00
- Imma 10.000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States:
Issued every day except
- Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 204. — ŠTEV. 204.

NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 30, 1913. — SOBOTA, 30. AVGUSTA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Nenaden preobrat.
Beg Amerikancev.

V Mehiki so pričeli zganjati ameriške državljane z njihovih posestev.

CASOPISJE.

Konzuli v Mehiki groze z intervencijo, ako bi se ogrožalo varnost Amerikanov.

Mejico Ciudad, Mehika, 29. avgusta. — Kakih sto ameriških žensk in otrok se je danes odpreljalo tu v Vera Cruz. Mnogo drugih se je odločilo ostati, ko so slišali, da je dobil posebni odpoljanik predsednika Wilsona. Mr. Lind, načok, naj se vrne v mehiško glavno mesto.

Tukajšnji Amerikane so trdno prepričani, da je William Hall čisto napacno informiral predsednika Wilsona ter da slednji vsled tega ne vidi stvari v pravi luči ali jih pa noče videti.

Minister za zunanje zadeve, Gamboa, je danes izjavil, da se je veliko Amerikancev pri njem informiralo, ali je potreba, da bi zapustili deželo. Gamboa jim je zagotovil, da se bo življenje in imetje inozemcev prav tako varovalo kot poprej ter da je vsak zadavni strah brepomemben.

Waters Pierce Co. je dala na razpolago posebne vlake onim učiteljem, ki želi zapustiti Mehiko. Veliko Amerikancev, ki stanejo v notranosti dežele, ne veše nicesar o poslanici predsednika Wilsona, dasiravno imajo vsi konzuli v Mehiki načok, da svare Amerikancev ter jih pozovejo, naj zapuste deželo. Izmed mehiških časopisov je le eden ponatisnil svarilo predsednika Wilsona. Vsi drugi stoje odločno na strani Huerta ter obsojajo umeščanje Zdržav v mehiške zadeve.

Washington, D. C., 29. avgusta. — Za trenutek je mehiška situacija neizprenjena, ker se je odprel predsednik Wilson v svoje poletno bivališče v New Hampshire. Odpravil je tudi državni tajnik Bryan. Vse ostalo pa je za sedaj odvisno od posebnega odposlanika Linda. Ta ni odposal danes nikakih poročil. Najbrž je odpravil iz Vera Cruz nazaj v glavno mesto ter bo pričel z zoperstimi pogajanji z mehiško vlado.

Državni departement je baje izdal na vse konzule svarilo, v katerem se glasi, da bi vsako nepravično in sovražno postopanje z ameriškimi državljeni izvalo intervencijo. V Mehiki se nahaja sedaj baje kakih 10.000 Amerikanov proti 60.000, ki so bivali v Mehiki pred tremi leti.

V diplomatičnih krogih prevladuje mnenje, da bodo Zdržene države konečno vendar priznale Huerto kot začasnega predsednika, nakar se bo slednji uklonil zahtevan Zdrženih držav, v kolikor bo pač mogoče. Gamboa izjavlja, da je Huerta zakoniti predsednik Mehike.

El Paso, Tex., 29. avg. — Danes je dospel sam vlast z ameriškimi učeniki, ki so zbežali po umoru Edwarda Hayes iz Pearson Lumber Camp v Madero. V Chihuahuu so se jih pridružili še drugi učeniki. Prinesli so poročilo, da je napadel general Villa generala Terrazas in 500 zveznih vojakov pri San Andrew. 100 zveznih vojakov je baje padlo, drugi pa so bili ujeti ter kaznovani s smrtno.

Nogales, Ariz., 29. avg. — Hite prodiranje generala Ojeda z njegovimi 7000 možmi zvezne armade proti Sonori vzbujajo med tamojšnjimi ustaši največji strah. Zvezna armada se nahaja baje že 20 milij pri Hermosillo ter nameščava napasti glavno mesto.

"GLAS NARODA" JE EDIN SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRŽ. NAROČITE SE NANJ.

Proces Caminetti.

Proti Caminetti-ju in Diggsu sta izpovedala Martha Warrington in njen oče.

San Francisco, Cal., 29. avg. — K današnjemu zaslišanju v procesu proti Drew Caminetti-ju se je zbral toliko ljudi, da so morali zapreti dvoran, preden se je pričela razprava. Med pričami, ki so nastopile, je bil tudi Thomas Warrington, oče Marthe Warrington. Izjavil je, da si je bil pridobil Diggs ustrop v njegovo hišo pod napacnim imenom Whitman ter da je zelo pogosto občival pri njem. Zagovornik Caminetti-ja je hotel obravnavati posameznosti avtomobilnih izletov, katere so priredili Diggs, Caminetti, Martha Warrington in Lolo Norris, vendar mu je sodnik Van Fleet to zabranil. Izjavil je, da nimajo te vožnje ničesar opraviti s pričajočim procesom.

Nadalje je nastopila tudi kot priča tudi Martha Warrington ter je izpovedala v istem smislu kot v procesu proti Diggsu. Ostala je pri svoji trditvi, da je bil Diggs po neki šampanjski orgiji zapeljal, dočim je ob istem času onečastil Caminetti dotlej še nedotaknjeni Lolo Norris.

Kljub strogu zaslišavanju tudi sedaj ni odstopila od svojih izpovedi ali se pa zapletla v protislovja. Potem ko je obrazožila nekaj posameznosti o vožnji v Reno, je odgovored sodnik razpravo do prihodnjega torka. V torek bo nastopila Martha Warrington skupno z Lolo Norris kot priča.

"Imperator".

"Imperator" bo danes točno odpel plul iz New Yorka. Moderne naprave omejile požar.

Podravnatelj Julius P. Meyer Hamburg-Amerika parobrodne čete je včeraj objavil sledče: "Družba je zelo vesela, da more sporočiti občinstvu, da se je na parniku "Imperator" izvršilo pojavljanje v torku, da bo parnik v soboto v določenem času zapustil svoj dok v Hobokenu. "Imperator" vzame na tem potovanju v Evropo s seboj 452 potnikov prvega, 250 drugega, 400 tretjega razreda ter kakih 500 potnikov v medkrovu. To število potnikov presega vsa ostala, kar jih je bilo zaznamovati v tej sezoni. Vse priglašene potnike se bo pravčasno brzjavnim potom obvestilo, da odpluje parnik ob določenem času.

Požar je natančno dokazal, da izključujejo nove metode v svrhu preprečevanja požarov na parnikih vsako razširjanje ogina. Ladija je razdeljena v kompartmente, ki so ločeni drug od drugega z jeklenimi stenami, ki onemogočujejo vsako razširjanje požara na druge dele parnika.

Včeraj so preiskali parnik zastopniki nemškega Lloyda, Board of Hamburg Underwriters ter inspektorji lokalnih oblasti. Vsi so izjavili, da se nahaja parnik v vsem dobrem stanju.

Razventega se zahvaljuje družbi občinstvu za veliko zaupanje, katero ima do družbe ter tudi izraža hvalo požarno-brambnim deparmentom New Yorka in Hobokena.

Moralisti.

Alameda, Cal., 29. avgusta. — K samopomoči je poseglo danes po meščanov, ki so postali nevoljni vsled večnega zavlačevanja mestnih oblasti da bi se zaprla neko zloglasno hiša. Iz te hiše so pred kratkim rešili neko deliko in ker policija ni posegla vmes, so meščani začigli zloglasni briog. Dasiravno je bila počrna bramba takoj na mestu, je vendar pogorela hiša do tal.

NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 30, 1913. — SOBOTA, 30. AVGUSTA, 1913.

Pozdrav

delegatom IX. glavnega zborovanja J. S. K. J.

Med važnimi zgodovinskim dogodki tekočega leta, ki so se vršili po raznih državah naše mogočne Unije, zavzemajo gotovo oni v državi Pennsylvania prvo mesto. Sele pred dvema mesecema se je obhajala v Gettysburgu 50-letnica svetovnoznanje državljanske bitke in zmage nad vladni nasprotinami etatov. Koliko navdušenja je bilo tedaj med nekdanjimi pionirji in borilci naše nove domovine, koliko pa tudi bridkih spominov! Res hude čase so imeli tukaj pred 50 leti; a konečno je pa vendarne znangala resnica in pravica.

Kot marsikateri drugi narod, tako smo morali tudi mi ameriški Slovenci tekmo zadnjih desetletij prestati mnogo hudega. Z najhujšimi neprilikami smo morda že pri kraju in prišel bo morda tudi za nas enkrat dan zmage kot oni pri pričetku grožnje, da bo vse izdal. V sodišču so bili navzoči Willian Travers Jerome, okrajni pravnik iz Dutchess County ter drug uradnik iz države New York.

Thompson na prostem.

Thompson na prostem.

Harry Thaw upa, da bo slučaj Thompsona povzročil preiskavo njegovega duševnega stanja.

Sherbrooke, Quebec, 29. avg. Roger Thompson, Šofer, ki je pomagal Harry K. Thaw-u pri njegovem begu, je bil danes stavljel pred sodiščem, ter izpuščen na prost proti varščini \$500. Varščino je dala družina Thawa, ki stor vse, da mu olajša stanje radi pri krite grožnje, da bo vse izdal. V sodišču so bili navzoči Willian Travers Jerome, okrajni pravnik iz Dutchess County ter drug uradnik iz države New York.

Thaw se nahaja sedaj za negočov čas, najbrž do oktobra, v Ježi. Ker se je ponesrečil poiski Jerome, da bi govoril z kanadskim ministarskim predsednikom Gonin-on, ki je prišla celota zadava na svoje pravno stališče. Jerome se noče prav nič izraziti, kaj d namerava storiti.

Kot se naznana, je nepadla priorija, ki se ni mogel popolnoma niti braniti, tolpa zavratnih morilev in ga dobesedno razrezala na koste. Morilev so se poslužili dolgih mesarskih nožev. Nesrečne so našli v njegovih celici čisto razrezanega v mlaki krvi. Takoj uvedena preiskava je dozvala, da je izginil iz samostana veliko dragocenosti in preečinja vota denarja.

Sum pada v prvi vrsti na priorijo večega nečaka, katerega so že aretrirali. Sodišč je mnenja, da je on osnoval napad, samo da bi se polstal premoženja. Vest o umoru je povzročila v Lvovu veikansko senzacijo.

Dunaj, Avstrija, 29. avg. — Prieri baziljanskega samostana Zloczewu na Gališkem, je postal žrtve grožnega umora. Telegrafna poročila o tej stvari so načrnost strašna.

Dunaj, Avstrija, 29. avg. — Kot se naznana, je nepadla priorija, ki se ni mogel popolnoma niti braniti, tolpa zavratnih morilev in ga dobesedno razrezala na koste. Morilev so se poslužili dolgih mesarskih nožev. Nesrečne so našli v njegovih celici čisto razrezanega v mlaki krvi. Takoj uvedena preiskava je dozvala, da je izginil iz samostana veliko dragocenosti in preečinja vota denarja.

Sum pada v prvi vrsti na priorijo večega nečaka, katerega so že aretrirali. Sodišč je mnenja, da je on osnoval napad, samo da bi se polstal premoženja. Vest o umoru je povzročila v Lvovu veikansko senzacijo.

Dunaj, Avstrija, 29. avg. — Člani "Nemške Nacionalne Zvezde", med katerimi se nahaja tudi več poslanec, so se soglasno izjavili, da bodo v vseh ozirih podpirali Žeške Nemce v njihovih zahtevah napram Čehom.

Zvezna eksekutiva zahteva od vlade, da mora takoj ugoditi nemškim zahtevam in napraviti red v češki kraljevini.

Sofija, Bolgarsko, 29. avg. — Po današnji osem ur trajajoči kabinetni seji se je sklenilo, da se začne Bolgarska direktno pogajati s Turčijo, ker so bolgarski diplomatski krogi preprčani, da bodo edino pod tem pogojevom zavestili turški vojaški oddelki bolgarsko ozemlje.

Vsi sloji delujejo na to, da se prepreči izbruh novih vojnih, ker je Bolgarska skrajnosti uničena in nezmožna za vsak odpor.

V řeči delujejo na to, da se prepreči izbruh novih vojnih, ker je Bolgarska skrajnosti uničena in nezmožna za vsak odpor.

"Full Crew" postava.

Železnice v državi New York morajo nastaviti do pondeljka nove zavirače.

Albany, N. J., 29. avgusta. — "Full Crew" postava, ki bo po vzročil železnicam nove visoke stroške, ker morajo slednje na staviti veliko število zaviračev in pretvajalnikov personala, bo stopila z dnem 1. septembra v veljavno.

Vsled potrditve te predloga od strani govorca Sulzera se je pričela gonja proti slednjemu Sulzerju, ki je stavilo pod obtožbo velegoljuplje ter vladu sedaj v Albany pravljata anarhija, ker nihče ne ve, kdo je pravi govor.

Voditelj minoritete v državnem senatu, senator Brown, je izjavil, da je objubil Sulzer pri nastopu službe, da bo podpisal predlog, da bo sprejela zakonodaj. Kršitev tega zakona se kaznuje z globo \$100 do \$500.

Dne 1. septembra stopijo v veljavno tudi različni zakoni, ki se tičajo newyorške borze. O hotelskem zakonu smo poročali že včeraj.

V ponedeljek stopijo v veljavno slednji zakoni:

Amendment k Sullivan postavi, s katerim se dovoljuje posestnikom hiš ter majnemnikom stanovanj, kakov tudi ekspresnim in bančnim slogom nositi pri sebi orodje v lastno obrambo.

Zakon, ki zahteva večjo čistost pri pripravljanju jedil ter snažnejšo posode v restavrantih in hotelih.

Amendment k zakonu glede lastne zakonitve.

Določba, da zavarovalne družbe kršijo zakon, ako objavljajo moštve cirkularje in oglase.

Omejenje javnih hiš.

Spionaža na Francoskem.

Pariz, Francija, 29. avgusta. — V Versailles so aretrirali seržanta Georges Guiena, ker je baje prodajal Avstriji važne vojaške načrte. Obdobjenec je deloma pričnjal svojo krivo, ker so našli v njegovem stanovanju preeč skrajno sumljivih pisem. Pri delu mu je pomagala ljubica spiona Ulma, ki je zaprt na Hudičevem otoku.

Pozor!

DANES pričenjamamo s priobdevanjem že naznjanjenega romana:

Skrivnosti Pariza,

ki bo, kot je rečeno, gotovo izredno zanimal čitatelje našega lista.

Jakobovo hudo delstvo.

Ivan Cankar.

Iz tistih krajev, kamor ne sije solnce, se je napotil Jakob, da bi se obesil. V tistih časih je bilo, ko so molčale tvornice, ko je pokrival prah silna kolesa in je takratno tisoč delavcev ob belem dnevu po prasnih ulicah.

V večji ga je srečal Jan, krojač. Obadya sta bila jetična, Jan in Jakob.

"Kam, Jakob?"

"Da napravim konec!"

"Cas bi bilo, čas bi bilo! Jaz pojdem jutri, mislim, če nocoj ne obležim... še tisto suknjo bi rad napravil."

"Pa z bogom!"

"Zbogom in ne zameri, če sem ti storil kaj hudega!"

Se pogledala se nista, še v roku si nista segla in Jakob je šel.

Mračilo se je, živa je bila ulica. Jakob se je ozrl po temnih hišah, bolnišnicam in ječam podobnih, pojeti obrazih, po udrtih očeh in v srcu njegovem je bila misel bolj žalostna kakor smrt.

"Koliko vas je zdaj, bratje moji v Kristusu in trpljenju, ki hodite z menoj? Procesija gre, dolga procesija, da je ne pregleda človek. Od vzhoda se vije da zahoda, črna procesija nesrečnih in ponizanih... glave klonijo, temeno so s pepelom posuta, vrv visi okoli vrata..."

Pa je prišlo Jakobu na misel ob tej poslednji uri, da je svet velik in prostran in da so morda kraj, koder se ne vije črna procesija, kamor sije solnce, da odseva žarko iz oči.

Pogledal bom tiste kraje, predno umrjem, pogledal bom, če res sije solnce... saj dado še hudeleci viržinko, predno ga ukanijo za dušo... Tudi jaz bom kadil viržinko!"

In je krenil iz pustih ulic ter stopil na široko cesto. Svetle luči so gorele tam, svetli so bili obraz, oči so se smejele.

Na smeh je bilo Jakobu.

"Glej... lačen sem bil, kruha sem prosil in so mi dali kamen, ribe sem prosil in so mi dali gada, jajeja sem prosil in so mi dali škorpijona... Zdaj pa, ko bom že skoro sit na vekomaj, zdaj mi kažejo rumen kolač. Celo dolgo življenje ugibljive človek; ali je kraj na svetu, kamor sije solnce? Samo tema, sam neprijazen mrak... In ko se oči zapirajo, da bi trudne zaspale, posijo benadoma solnce! Dolga leta v ječi uklejen, po loki zeleni hrepeneč — in ko so noge slabe, ko je život bolan, počitka željan, ne svobode, se odpre duri brez potrebe..."

Na smeh je bilo Jakobu in zamejal se je naglas, da so se ozrli gospodski obraz.

Pa je stopil preden lep gospod v črni suknji, s črnim klobukom na glavi, tenke roke oblecene v svete rokavice. Na zardelem obrazu in na motnoveselih očeh se mu je poznalo, da je večerjal.

"Po smehu sem te spoznal, Jakob! Tako si se smejal, ko si bil otrok!"

Jakob se je zasmejal še glosno.

"Če bi vedel, ti lepi gospod, priatelj moj, kako dobro si povедal, bi se smejal z menoj!... Stvar je namreč takia in razodenem ti jo po pravici; smejal sem se poslednjikrat pred petnajstimi leti; natanko petnajst let je, ne več, ne manj... Lepo kratkokrilko dekle je šlo po cesti, ozrlo se je bogavkom, spotecknilo se je ob solnčnik in je padio — takrat sem se zasmejal, da se je razlegalo; dekle je stopilo k meni z zardelimi lici in solzničnimi očmi in mi priložilo krščansko klofuto; pet let nato je bila moja žena; zdaj je jetična in bo kmalu umrla... No, kaj bi tem? Da si me srečal večer, ne bil bi me spoznal, zakaj večeraj se še nisem smejal. Nocoj je stvar drugačna, nocoj se lahko smejem, drugim sem naložil svoje skribi; en gumb imam v žepu, jutri bo pa Bog dal... Kaj misliš, kam sem se zdajle napopliti?"

"Zdi se mi, Jakob, da si pišan!"

"Tudi pijan že nisem bil petnajst let; ne vina pijan, ne žganja; toda premisli malo, povej tistim, ki kratično vinu pravico in čast: vsega hudega sem bil pijan vsak večer. Samo troje otrok imam, ampak ker so bili lačni in ker so jokali, sem jih videl šestero; kapljice nisem okusil, ampak zibalo se mi je pred očmi in jezik mi je bil težak; od daleč nisem videl žganja, pa so se mi noge zapletale... Zbogom, priatelj!"

"Kam?"
"Mrak je že, mudi se mi, še veje ne bom videl!"

Gospod ga je prijel za roko.

"Po pravici si govoril, Jakob, nis nisi lagal. Vsega hudega si pijan, ne vina; po laktoti dišiš, ne po žganju. Jaz pa sem vina pijan, ker dragač bi te ne bil spoznal in bi te še celo ne bil ogovoril na tej široki cesti med temi spodobnimi ljudmi... Malo postoj in poslušaj: če se ti res tako mudi zradi tistega obečanja, pojdi z mejo in šel boš v večnost, kakor gre svat na veselo ženitovanje. Ne jokaje, ne vzdihovaje — v smehu in plesu je treba, da prestopi človek prag!"

Tako sta šla in sta prišla v krmno, lepo kakor cerkev.

"Pij, Jakob!"

"Kam?"

"Da napravim konec!"

"Cas bi bilo, čas bi bilo! Jaz pojdem jutri, mislim, če nocoj ne obležim... še tisto suknjo bi rad napravil."

"Pa z bogom!"

"Zbogom in ne zameri, če sem ti storil kaj hudega!"

Se pogledala se nista, še v roku si nista segla in Jakob je šel.

Mračilo se je, živa je bila ulica. Jakob se je ozrl po temnih hišah, bolnišnicam in ječam podobnih, pojeti obrazih, po udrtih očeh in v srcu njegovem je bila misel bolj žalostna kakor smrt.

"Koliko vas je zdaj, bratje moji v Kristusu in trpljenju, ki hodite z menoj? Procesija gre, dolga procesija, da je ne pregleda človek. Od vzhoda se vije da zahoda, črna procesija nesrečnih in ponizanih... glave klonijo, temeno so s pepelom posuta, vrv visi okoli vrata..."

Pa je prišlo Jakobu na misel ob tej poslednji uri, da je svet velik in prostran in da so morda kraj, koder se ne vije črna procesija, kamor sije solnce, da odseva žarko iz oči.

Pogledal bom tiste kraje, predno umrjem, pogledal bom, če res sije solnce... saj dado še hudeleci viržinko, predno ga ukanijo za dušo... Tudi jaz bom kadil viržinko!"

In je krenil iz pustih ulic ter stopil na široko cesto. Svetle luči so gorele tam, svetli so bili obraz, oči so se smejele.

Na smeh je bilo Jakobu.

"Glej... lačen sem bil, kruha sem prosil in so mu nenašoma izbistrike, videj je bolj široko in bolj globoko nego kdaj poprej. Toda kar je videl, je bilo tako edno nemirno, gibalo se je in zibalo, odskakavalno in padalo, izpremialo se ne prestano. Njegov jezik ni bi več težak, toda govoril je hlastno in nereditno; misli niso bile dokončane, stavki ne celotni, sredi prekinjeni in pregnjanji.

"Tako, priatelj gospodski: pet let nato je bila moja žena! Lepa je bila in rada me je imela; zdaj mi več lepa in tudi rada, mislim, da me nima več... zakaj me nima rada, ljubi gospod, to boš kmalu razločil... Ali si že bil v tistih krajih, kjer je bil neko moj dom? Težka megla visi tam pod nebom, vse do ceste, do tabore, telesa režejo to meglo, in megla sega pod oblike, je v licu, prije se do pljuč, do krvi, do mozga... in glej, nenašoma so leže oči v globokih jama, kloni telo, omahujejo noge... Ne hodi tja, tudi lepih deklet nimam — prezgodaj se starajo, na robu je bila kri... in sem vzel klobuk in sem šel brez besede in se nisem ozrl nanjo in ne na klobulsku, tudi ne deklici ubogi, ki so na cesti prodani nekoč, duši nedolžni, ogoljufani že v materninem telesu... In sem šel — kaj ni to nesrečna ljubezen?"

Gospodu je bilo dolgočas, toda zgenilo se je tudi kakor sočntje v njegovem srcu. Peljal se je nekoč po pusti okrajni cesti in je silšil izgubljenega psa, ki je evilih od lakote. Tako sočntje se je zgenilo v njegovem srcu.

"Pij in jec!"

Jakob se je ozrl po mizah, ugledal je od daleč rumen kolač.

"Kaj je tam?"

"Kolač je. No, kaj še nikoli niste? Prinesite sem!"

Jakob je objel kolač z obema rokama kakor otrok skledo.

"Kaj misliš?", je rekel smehtljaje, "koliko bi stal tale kolač, cel in okrogel, nerazrezan, kakor je?"

"Pet goldinarjev, mislim!" je odgovoril gospod in se je tudi smehljal. "Drage so v krēmi take reči!"

Jakob je držal kolač v objemu in se je tiho smehljal, ustnice pa so se mu tresle.

"Kaj bi rekel kodrolasek, če bi ugledal nenašoma, tam na mizi... zahitebi si, siromak, in bi si ne upal... Nesite stran!"

Koliko si rekeli? Pet goldinarjev? Glej, priatelj, jaz sem se nocoj napotil veje iskat. In najbrž bi se ne bil napotil, če bi imel en goldinar v pesti; morda tudi samo eno kroono. Bilo bi za večerjo, tudi še jutri za kosilo — in kaj se med večerjo in med kosilom še vse lahko prijeti! Morda bi bil prijet angel iz nebes — zgodilo se je, pisma pripravljajo!

Ali pa bi morda prijet blag človek — kaj ni več blagih ljudi na svetu? Zgodbe prijeti! Ali pa bi se naposled zgodilo čudo in prodal bi med večerjo in kosilom še tisto malo kryti, kar je ostalo v mojih rokah...

En sam goldinar, ne pet! Tam pa

kam? Z drugačnimi očmi sva se leži — stopi in vzemi! — pet goldinarjev leži tam: lepa pečena skorja, z mandlij posuta, lepa rumena sredica, polna rozin!... Kaj sedel na tleh ter se lasal s svojim fantkom kodrolaskom — da si ga prej se je prijetilo, da sem sedel na tleh ter se lasal s svojim fantkom kodrolaskom — da si ga je pravica, prijatelj?"

Gospod se je nasmejal, toda veličal, prijetelj! Tudi da bo še mekoč — kaj je pravica prijatelj?

Umisla si roke: tudi on se pojde nekoč po tisti poti, ki je hodim jaz noči! Oni dan je zajokal ne-nadoma; spal je mirno — pa se prestraši in odpri oči in zajoka.

Kaj je zaslutil takrat, nebo-gljeneč, kodrolasek?... No, zdaj se ne igrat več z njim na tleh, ne zibljem ga več na koleni. Po-misli čudo: strah me je otroka; strah me je njegovih oči, ozrem se nanj in izpreleti me in pobegnem..."

"Ali kaj, vraga...!" se je zazdržal.

Prišla sta v veliko dvorano, čudno razsvetljeno. Sto korakov je bila dolga, sto korakov široka.

Gospodska družina, vsa bila v spletu, je sedela za pogrenjenimi mizami, gledala visoko z galerij, izza pozlačenih okvirov. Pa je je vzdignilo zagrinjalo, zapela je vesela godba, skrita pred očmi, in na održo se zaplesala devojke, v kratičnih krilih, kakor zvezde bleščecih, vse gole do ramen, globoko do gradi in čudolepo.

Sedla sta in gospod je naročil dragega vina. Otdot, odond se je ozrl začuden obraz na Jakobovo zakrapano srajco, na njegovem obrazu, ki je šlo včeraj? Sedem, se mi zdi: troje se jih je obesilo, dva sta utopila, eden je ubil ženo, otroke in se vse zgodilo, da je bil najbolj večji.

Sedla sta in gospod je naročil dragega vina. Otdot, odond se je ozrl začuden obraz na Jakobovo zakrapano srajco, na njegovem obrazu, ki je šlo včeraj? Sedem, se mi zdi: troje se jih je obesilo, dva sta utopila, eden je ubil ženo, otroke in se vse zgodilo, da je bil najbolj večji.

Tisti plešasti, rumeni gospod je prijet goldinarovo rozo s palcem in meseca julija in se na lastne oči prepričal, kako letino imajo tukajšnji farmerji v primeru z očimi iz južnega Illinoisa, se ni mogel načuditi rodovitnosti te zemlje, dobremu in ugodnemu podnebju in zdravi v čisti vodi.

Načudil je, da je gospod belo pleskovalo na tisto stran, kjer je sedelo mlado črno dekle, v beli bluzi, z mogočno frizuro. Na tla je padla roza, prišel je natakar in je počival.

"Hudodelec! Hudodelec!"

"Hudodelec!"

V tistem trenotku je stal poleg rumenega gospoda, stisnil ga je na vrat obema koščenima rokama, tako da je gospod belo pogledal in je omahnil.

"Kaj te še nikoli ni bilo tu-kaj?"

Samo pogledal je Jakob z motnimi, tihoma začudenimi očmi.

"Ne pij, Jakob, ne pij preveč, drugače ne boš videl veje!"

Gospod se je smejal, zmirom boljše volje je bil.

"Poglej tisto žensko, Jakob! Kako se ti zdi? Ali je jetična ali ne?"

Globoko razgaljena, preščerna in lepa ženska je prišla mimo; ponujala je rdeče nageljne in bohotno razvele rumene rože.

Jakob je gledal; pol bojavni, pol studa ter se izpovpel brez besede in se nisem ozrl nanjo in ne na klobulku, tudi ne deklici ubogi, ki so na cesti prodani nekoč, duši nedolžni, ogoljufani že v materninem telesu... In sem šel — kaj ni to nesrečna ljubezen?"

Dasiravno te je morda zapustila zaročenka ali najboljši prijatelj, v srcu tvanje ljubljene morene je zate Še vedno dovolj prostora.

Iščem svojega bratrance V-

LAENTINA ČUFER. Pred petimi leti je prišel v Združeno državo in kje se sedaj nahaja, ne vem. Prosim enjene rojake rojake, če kedo ve, da mi javi.

Jakob se je sklonil preko mize, gledal je sprevo in plaho.

"Kaj se godi tam?"

Preščerna in lepa ženska je ponujala rozo gospodu, ki je bil star, pleščast in rumen. Jakob je prijet za ramo gospodskoga prijatelja, pogledal ga je in je priti-

snil kazalec na usta.

"Koliko?" je vprašal rumeni gospod.

"En goldinar!" se je sladko zusmejala gologruda gospodinja.

Gospod je položil goldinar na mizo, vzel je rozo in je še podu-

hal ni.

"En goldinar!" je vzkliknil Jakob.

"Ne nori!

Na stare dni.

Spisal Valo Bratina.

Nikjer ni tako neizreceno pušto kakor ob zgodnji jutranji ura na železniški postaji... Toliko da je premagala medla svetloba nočno temno. Leta so že pogasnili, a vendar je se vse zavito v mrzle, sive draperije. Več, da je zunaj že lepo, svetlo jutro, a tukaj ljudje še vedno niso ljudje — samo temne, nedoljivo sence hruškoj križem in se zaletavajo druga ob drugo kakor črni netopirji... Zazdi se da ne bo ta beli dan nikdar obšnil teh temnih, začernelih prostorov, da ne bo to milo solnečnik posijoal preko tega velikanskega poslopja. In silna, ne-utolžljiva obožnost kane v sreči. Človek se začuti zapuščenega, brez svojencev, brez prijateljev in brez znancev — zazdi se mu, da je sam, popolnoma sam na vsem širnem svetu... Hrepeneče želje že dače nazaj v prošlost in isčejoči tihega, mirnega doma in mehke, božajoče roke... Toda vsak živig držajoče lokomotive, ki blista nepokojoča semijnta, mu gre skoz možeg in ga vzdrami iz težkih misli in poveča nestrpol. Kako dolgo ne pride vlak! Vsaka sekunda je ura... minuta večnost... vlaka ni, vlaka ni...

Tisto jutro po nedelji je bilo. Čakal sem na beljakškem kolodovru vlaka, ki vozi v Celovec. Milost božja, kaj sem videl starec! Ne dve, ne treh, deset, in več. Ta je prišel s palico, drugi z bergljivo, tretji po vseh štirih, četrtega sta dva vodila, petegi so nesli trije. In stark, in stark! Moj Bog, kaj jih je bilo! Gledam, gledam, ni ne konca ne kraja. Kam gredo vsi, tako bedni? Poslušam prvi par, a nič ne zvem: kam tihomimo gre in zre v tla. Poslušam drugi, a ravno isto. Poslušam, gledam tretji par — še manj izven, ker nič ne govor. Z obravzov le sem bral: trpljenje, tungo. "Kam greste vsi, trpljenja, muke polni?"

"V bolnišnico! V bolnišnico!" To je bila otožna pesem starh, sključenih postav — zetev njihova življenja. Šestdeset let in več so se trudili, so trpeli in sejali, a danes pojejo pesem, najžalostnejšo tega sveta... Včeraj določne so bili še pri maši, po-poldne pri litanijsah v domači vaski cerkvici, kjer so bili krščeni, kjer so bili voročeni... Sinoč so še spali v svoji rojstni koči, kjer so preživel svojo mladost, kjer so vzgojili svoje sinove, svoje hčere... sinoč so še enkrat preživel in prejkali v spominili vso sladost in gremkovo, ki jih je doletela pod to streho — a danes zjutraj na vse zgodaj je mlađi gospodar napregel voz — — — in zaplakalo je okoli domačije: "Pustite, pustite, naj umrem doma!"

Ni ne pomaga: slabotnih, bežnih starec ne rabijo nikjer. Mlađi gospodar je škrnil z bitem po živini in zadrdralo je dol po klaneu...

"Pustite nas, pustite nas!" je kriknilo vse naokoli. In zdaj so tu, utrujeni od nepraspene noči, od dolge vožnje po trdi cesti, utrujeni od gremkega premišljevanja o preteklosti in bodočnosti. Ah, bodočnosti! Vsi vedo, da jih čaka le še bridko trpljenje in smrt. Vsi vedo, a vendar upajo, upajo še vedno...

Drevje, kakor strašna pošast je prihrnul vlak. Vse je spreletelo. Komaj so ga čakali, a vendar so se ga ustrašili. Prenaglo je prišel, še bi počakal: bliže doma so... A vlak jih bo pobral, da bodo šli umirati... Dobro vedo: ne bom se vrnil, ne bom... Vsi vedo, a upajo še vedno...

Počasi, se težavo, s strahom se spravijo v vozove — vsi vedo... Težko se je odločiti, a biti mora. Vsek gre v svoj voz, ne gredo skupaj: v drugih vidijo sebe —

Tam na koncu je še stara mati. Ah, kako ima vdrti oči! Uhega, uboga reva! Hči jo spravlja v voz, a ona noče. Boji se. Strašne slutnje se vzbude... Hči prigra-nja s hladno gesto. Poleg nje je mlad gospod in sram jo je, da imajo takoj revno, kmečko mater. Gospod stoji in nič ne reče in že komaj čaka, da bi bile kmalu pri kraju.

Mati, mati, kakšno imaš plačilo za trpljenje, ki si ga prestala, za dobre, ki si jih delila, za ljubezen, ki jo nosiš v svojem templetu...

z okno... a hčere ni več, ne go-sposa.

Mati, ah, uboga mati, to je po-vračilo!

Vlak vihra že z belo grivo, a mati neprestano gleda... gleda... Ah, oči, ne glejte vame!

Napoleon in njegovi so-rodniki.

—

Frédéric Masson, znani francoski raziskovalec Napoleonove dobe, je izdal nedavno temu v Parizu novo knjigo svojega obširnega dela, ki se bavi z razmerjem Napoleonovim do svoje rodbine in svojih sorodnikov.

Napoleon je izkušil kakor malokdo, da spožna človek svoje prijatelje še v nesreči; ko se je zazela njegova zvezda nagibati k zatonu, so bili njegovi lastni bratje, sestre, svaki in vsi sorodniki, ki jih je nekdaj obrisal z dobrotnami, prvi, ki so mu izneverili; vsak je izkušal rešiti dobljeni koristi, in on, ki je bil ustvaril vso to srečo in bogastvo, je ostal sam, izdan in zatajen. Ko se spošnjava Napoleon v Fontainebleauju pred podpisom svoje odpovedi in odhodom na Elbo sredi svoje nesreče še sorodnikov ter jim pridobival časti in pokojnine, so ga oni že izdali. Niti enemu izmed njih ne pride na um, da bi vsaj posestil premaganega junaka v njegovu zapuščenosti; oni grabijo na kup, kar se še da rešiti, in beže. Jožef, bivši kralj Španjolski, si baše žepe, razodevaje nizko branjevsko dušo, plazi se kot pršnjak k Avstrijejem in Rusom ter jim zastavlja značilno, nizkotno vprašanje: "Mari sem jaz odgovoren za grehe svojega brata?" Lucijan, mlajši brat, je bil že bogat mož; njega navda napoleonska tragedija mahoma z verskimi čestitki. Sede in piše papežu čestitko, v kateri pravi mimogrede: "Dovolite mi, sv. Oče, da čestitam vaši Svetosti iz dna sreca na srečnem, dasi poznenem osvobodenju, po katerem smo hreneli takoj goreče, odkar nas je vaše preganjanje oropalo zavetja, ki smo ga imeli pod vašo ocetovsko zaščito. Četudi me je prega-njal cesar Napoleon po krivici, vendar ne zem brezbrinzo na kazneni, ki ga je zdaj zadela." Svoje pisimo sklepje z izrazu upanja, da se Napoleon vrne v naročje cerkve. Napoleonov svak Murat je kratkobesednje: "Čisto pravično je, da črtajo Napoleona izmed vladarjev ter ga zapro in spravijo v položaj, ki mu onemoči, sejati nesrečo po vsem svetu." Napoleonova sestra Eliza klečelplazi pred Tallyrandom, da bi ga genila; Beauharnaisovi, rodbina njegove prve žene Josipine, se kosajo z Bonapartejevimi v gorečnosti odpada. Josipina se laska ruskemu Aleksandru, izkušaje ga pridobiti za svoje interese, in Evgen, zet bavarškega kralja, ravna vneto po nasvetih svojega tasta in se trudi za "naklonjenost zaveznikov". Marljivo se pogaja z Avstrijeji; njegova edina skrb je, ohraniti svoje začnevo premoženje. Hortenza, sopraga Ludovika Boneparteja, tuhata same to, ali se prejšnji prijatelji zdaj ne izneverijo njene-mu salunu? In, hvala Bogu, nje-na skrb je, ne urešniči... "Rusi, Prusi, Angleži občujejo pri njej, in ona se zibilje v iluziji, da je osvojila zmagovalce."

Ena edina duša med vsemi temi nekdaj toli vdanimi, odlikovala je v bogastva lačnimi sorodniki pokaže v uri nesreče višje človeško genotje: Pavlina, lahkomislna, zloglasna Pavlina, najrazposajenejsa in najstanovitejša med vsemi ženskami. Ona edina reši kos časti te malo častne družbe. Prej nego materi se spomni ona, da treba poseti Napoleonu na Elbi. Koga? Cesarija? Ne, svojega nesrečnega brata... Hiti mu naproti, vidi, kako ga psuje sodrža, vidi, kako se mora skravati pred ljudimi. In ona, lahkomislna, samo zabavam vdana Pavlina, zasluži tragiko tega pada. Nemo poljubi roko svojega velikega brata in se razjope. Nato jame očitati materi, kako more pustiti cesarja samega v njegovu nesreči. Njeno vedenje je edini žarek luči v tej klaverni sliki človeške strahopetnosti in nizkobe.

Dosti, tudi v petek in na 13. ro-jenih otrok je že postal srečnih.

Kadar korakaš v paradi drži glavo pokonec, če je morča tudi polna slame.

Vlak zaživiga, konduktér vpi-

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

MUDRNIKI

Prezident: IVAN GOZZI, 507 Cherry Way or Box 27, St. Paul, Minn.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Brooklyn, Minn. Box 911.
Glavni tiskar: GEO. L. BROZIC, Brooklyn, Minn. Box 494.
Pomembni tiskarji: MIHAEL MR. VINEC, Omaha, Neb., Box 20, Box 21.
Blažnik: IVAN GOZZI, Ely, Minn. Box 195.
Blažnik: ALOJZ VIRANTE, Lorain, Ohio, 1700 W. 8th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

DR. MARTIN S. EYER, Jersey Hill, N.J. Box 1000.

MUDZONNIKI:

ALOJZ KOSTELIC, Jersey City, Box 1000.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich. 115 — 1st St.
PETRE SPERAN, Kansas City, Kansas, 425 No. 408 St.

POROTNIKI:

IVAN KERZENIK, Madison, Pa., Box 1000.
FRANK GOZZI, Chisholm, Minn., Box 1000.
MAETIN KOCHERNAK, Pueblo, Colo. 1119 Main Ave.

Vsi člani naj se pošljajo na glavnega tiskarja, vse dežavne delegate pa na glavnega blažnika Jednote.

Društveni glasnik: "GLAS NARODA".

DOSEDAJ PRIGLAŠENI DELEGATI ZA DEVETO GLAVNO ZBOROVANJE J. S. K. JEDNOTE.

Ime delegata: Društvo: Mesto in država:

Josip Spreitzer	1.	Ely, Minnesota.
Josip J. Peschell	1.	Ely, Minnesota.
John Merhar	2.	Ely, Minnesota.
Alojz Pogorele	2.	Ely, Minnesota.
John Vogrich	3.	La Sale, Ill.
Stefan Vozelj	4.	Bridgeville, Pa.
Anton Štefančič	5.	Tower, Minn.
Matija Simšič	6.	Lorain, Ohio.
John Ilenič	9.	Calumet, Mich.
Mihail Zunich	9.	Calumet, Mich.
John Gosenea	9.	Calumet, Mich.
Frank Žitnik	11.	Omaha, Nebraska.
Frank Krese	12.	Pittsburg, Pa.
John Arh	13.	Whitney, Pa.
Tomáš Tomšič	15.	Pueblo, Colo.
Filip Sterle	15.	Pueblo, Colo.
Frane Slabe	16.	Johnstown, Pa.
Josip Rovan	16.	Johnstown, Pa.
Frank Kržnič	18.	Rock Springs, Wyo.
Josip Pischler	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Tauchar	18.	Rock Springs, Wyo.
Frank Justin	19.	Lorain, Ohio.
John Omahen	19.	Lorain, Ohio.
Frank Skrabec	21.	Denver, Colo.
Anton Motz	22.	So. Chicago, Ill.
Josip Anšič	22.	So. Chicago, Ill.
John Erlab	23.	San Francisco, Cal.
Martin Šuklje	23.	San Francisco, Cal.
Anton Fritz	25.	Eveleth, Minn.
George Kotze	25.	Eveleth, Minn.
Josip Pogachar	26.	Pittsburg, Pa.
Martin Žibert	27.	Diamondville, Wyo.
Frank Hlačun	28.	Diamondville, Wyo.
Alois Tolar	29.	Imperial, Pa.
Frank Champa	30.	Chisholm, Minn.
John Lamuth	30.	Chisholm, Minn.
Mihail Bambich	30.	Braddock, Pa.
Alois Hrovat	31.	Braddock, Pa.
Gregor J. Porenta	32.	B. Diamond, Wash.
Frank Shiffrer	33.	Unity Sta., Pa.
John Rupnik	33.	Unity Sta., Pa.
Andrej Kovacič	35.	Dunlo, Pa.
Mihail Rovanšek	36.	Conemaugh, Pa.
Ivan Avsec	37.	Cleveland, Ohio.
Anton Grdina	37.	Cleveland, Ohio.
Anton Ošter	37.	Cleveland, Ohio.
Peter Chulig	38.	Pueblo, Colo.
George Jandro	39.	Roslyn, Wash.
Anton Šemrov	40.	Claridge, Pa.
Anton Jurjavčič	41.	E. Palestine, Ohio.
John Strauss	42.	Pueblo, Colo.
Alois Baland	43.	Barberton, Ohio.
John Hribenik	45.	Indianapolis, Ind.
Frank Lovšin	47.	Aspen, Colo.
Josip Cvetkovič	49.	Kansas City, Kans.
Math. Shobar	51.	Murray, Utah.
Franc Augustin	52.	W. Mineral, Kans.
Frank Per	53.	Little Falls, N. Y.
John Povša	54.	Hibbing, Minn.
John Krumar	55.	Lemont, Furnace, Pa.
Josip Pavletič	57.	Export, Pa.
Alois Sasič	58.	Bear Creek, Mont.
Martin Govednik	60.	Chisholm, Minn.
Jernej Jaklevič	61.	Reading, Pa.
Paul Lukanci	64. in 98.	Ahmeek, Mich.
Anton Kosiček	66.	Joliet, Ill.
Matija Miklan	68.	Monnesen, Pa.
Ignacij Golob	69.	Thomas, West Va.
John Lahajner	69.	Thomas, West Va.
John Volkar	70.	Chicago, Ill.
August Poglajen	70.	Chicago, Ill.
Matija Slapnik	71.	Collinwood, Ohio.
John Koprišek	71.	Meadow Lands, Pa.
John B. Smrekar	75.	Ely, Minn.
John Drobnič	78.	Salida, Colo.
Geo. L. Brožič,	81.	Aurora, Ill.
Frank Starich	82.	Sheboygan, Wis.
Frank Krek	84.	Trinidad, Colo.
Matt Levstik	85.	Aurora, Minn.
Math. Shobar	86.	Midvale, Utah.
Robert Kunstell,	87.	St. Louis, Mo.
Mihail Burgar	88.	Klein, Montana.
Frank Sakser	50., 89. in 90.	New York City.
Anton Kosicek	92.	Rockdale, Ill.
Frank Barle	94.	Waukegan, Ill.
Josip Polanšek	94.	Moon Run, Pa.
Martin Demšar	99.	Chicago, Ill.
M. Pogorele	104., 111.	Butte, Montana.
Josip Kožan	105.	Davis, West Va.
John Bogdanovich	106.	Duluth, Minn.
Joseph Koschak	107. in 112.	Keweenaw, Minn.</td

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado..... \$3.00
" pol leta 1.50
" Isto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
Evropa in vse leta 4.50
" pol leta 2.55
" ceterleta 1.70"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvzemni nedelj in praznik.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osovnosti se ne
priobčujejo.Denar naj se blagovno pošiljati po
Money Order.Pri spremembni kraju naročnikov pro-
sim, da se name tudi prejemanje
kivališče naznani, da hitreje
najdeme naslovnika.Dopisom in pošiljstvom naredite ta
naslov:**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

K zborovanju Jugoslo- vanske Katol. Jednote.

Zopet je prišel čas, ko imajo enjeni delegati in glavni odborniki naše diene J. S. K. Jednote določati, kar je po njih najboljši volji v korist članov in članic. Krajevna društva so si izbrali svoje enjene delegate in zaupajo, da ukrenejmo s pomočjo izkušenega glavnega odbora vse potrebno, in sicer nepristransko, brez lastne dobičkažljnosti in častihlejja, da pretresajo in sklepajo, kar bo najboljše v prvev naše diene J. S. K. Jednote, in obenem tudi za njene člane in članice, ako jih običe kaže nesreča v naši drugi domovini.

Zelo važna in odgovorna je naloga enjenih delegatov in glavnih odbornikov tudi na tem zborovanju. Tem potom izražamo svojo skromno željo, da bi vsi e. g. delegati in glavni odborniki deli kolikor mogče previdno, nepristransko in v prijateljski slogi ter da bi imeli vedno v očeh celokupnost članov in članice in napredek naše Jednote.

V naši novi domovini smo navezani na svojo lastno, medsebojno bratsko pomoč, ker ne skrbi država nič ali pa zelo malo, ako se pripeti delavec kaka nesreča pri vedno nevarnem delu.

Zato je naša dolžnost, da sami storimo kar je v naših močeh in tako vsaj za prvi trenutek olajšamo nezgodne skrbi ter preprečimo molodenjanja za tujo pomoč, katera v sto slučajih devetindevedesetkrat izostane.

O naši dični Jednoti pač velja pugovor, da iz malega raste veliko. Mnogo se še da storiti, le žal, da je med nam priemnega rojakov, ki se nič ne zmenijo za prihodnost ter ne vstopijo v našo sredo.

Naša dična Jednota je v svojem petnajstletnem poslovanju izplačala na stotisoči dolarjev podpore, a še prihranila lepo sveto. S prihranjenim sveto se pa ne smemo preveč ponosati ter se načno zanašati, kajti potrebuješčini tudi zelo naraščajo in vsakdo naj se spominjajo stare slovenske prilovice, da: "dneva ne pove nobena praktika!" Zato moramo razumeti s tem, da se staramo. Treba je štediti, kjerkoli se da, a obenem je tudi treba biti pravičnim proti našim sočlanom in sočlancam.

Nobena stvar na svetu ni popolna. Tudi pri nas ni kaj takega mogoče. Zato moramo izpolnitvati, v kolikor nam to dopuščajo zasebne moči. Negovati moramo slogo, pravičnost in medsebojno ljubezen, kar je ponos vsakega izobraženega naroda in med temi tudi mi ne smemo izostati.

Lepa je misel zdržanja ali centraliziranja naših podpornih jednot in zvez. V očeh pa moramo obdržati: enake pravice, enake dolžnosti! To pa le dosežemo, aksimo složni, nepristranski in gojimo pravo bratoljubje. Naj izostanejo med nam vi predsedniki, naj vidi med nam odkritostnost in dobra volja do vsega, kar je ple-

menito. Uverjeni smo, da bodo enjeni delegati, kateri so dobili zaupanje sobratov, in gg. gl. odborniki imeli vedno pred očmi storiti najboljše, po nepotrebnem ne nakladati bremen našim sobratom, ki imajo že tako velika breme, da vsakdanje življenje — ako upoštevamo nizko plačo — nujn trud — ter skušati biti pravični vsem.

Nikar naj se ne ozirajo na kako koristolovstvo, akso kak posameznik po tem hrepeni, ampak naj imajo v očeh koristi vseh. S takim nepristranskim postopanjem je mogoče veliko dosegči v blagor našega delavnega naroda in za našo celokupnost.

Zato: na složno, nepristransko delo in akso se pokaže kako koristolovstvo in naj je še tako prikrito, prezrite isto, ker ni prav in tudi malenkostno, dodačati koristolovstvu posameznikov na račun vseh članov in članice. Proč v vsakim poizkusom po kakem monopolu! Vsi za enega, eden za vse! To so naše skromne želje.

Dopisi.

Pittsburgh, Pa. — V našem mestu že pozdravljamo drage nam goste, delegate J. S. K. Jednote. Vse konkurenje med seboj, kako bomo lepše sprejeli in počastili naše bratske goste in požrvovalne narodne delavce za blagor naš triplon. Kakor se je že zadnjici omenilo in poročalo o slavnostni gledališki predstavi na čast delegatom, tako moramo tudi danes povdarjati, da se je v tem oziru storil še nadaljnji važni korak, da bode celotna slavnost pomembnejša. Ker se deleži S. S. P. Zveze ravno v času zborovanja J. S. K. Jednote zberejo in govoril z mirnim glasom, in njegove besede so padale njezini obšitki pod vratom... Vsta in na to ji je privzdignil glavicu, da bi ji pogledal v oči. A ona je skrila ubog svojo dušo za dolge, svilenne trepalnice, da bi ne videl madeža v njej...

"Dušica, ljubica, kakši si krasna!" je jeknil z glasom takoj brezmejno žalostnim, da so se ji zašibila kolena in jo je meral ujeti, da se ni zgrudila. In položil jo je zapet na divan ter se vrnil k oknu.

Mesec pozneje je prišel k njeni materi in prihajal potem slednji dan. Bil je tako mehek z njo, tako dober... In sledila mu je kakor omamljena v ono noč, kamor jo je vabil s seboj. Kajti zdeleži se ji je, kakor da gre daleč nekam noter v bajno, črno noč brez zvezd, oklepajoč se njega, ki je doma v tej čarobni temini...

In trepetajoč mu je slonela v naročju, trepetajoč uživala njegove ognjene poljube, trepetajoč ga ljubila z blazno, nemo strastjo... On pa ji je bil tako mehak, tako dober. In tako krasno je bil daleč notri v bajni noči, kjer je bil on doma... Tako prav vsa okna zasrta, vse temno, tiho, nemo... .

In vendar ji je delo dobro, kadar je prišel v hišo Alfred, njegov brat. Kakor da je posjal žarek v temino, dobrodejen, topel žarek, ki se prikrade tih, krotak skozi zastore... Mlad je bil, skoro pa pol otroka. Pozdravil je vladivo, presrečno, priselil k njej in govoril odkrito, zaupljivo, kakor da je tudi njen brat. In oči je imel kakor kos neba v tih pomladni noči.

Rudolf, njen mož, ga je jedva pogledal. "Otrok je! Kaj pa naj pameten človek govori z njim?"

A ona je bila tudi tak otrok. In spomnila se je, da ne govori njen mož tudi z njo nikdar, ker je tak otrok. Samo k sebi jo stiska, boži ji lice, gleda ji s svojimi zagometnimi očmi v obraz in jo poljubi s svojimi pečkimi, kakor ogenj suhih poljubi. In ona mu sloni trepetajoč v naročju, trepetajoč pod temi poljubi. Samo jemlje jih, brez volje, brez moči, kakor da je njegova strast sežgalna. Upepelila njen, kakor da je ogenj njegovi usten ugasnil njenega vsakikrat, ko začuti njegovih dihov, kadar je izpusti iz svojega objema, svigne iz njene duše iznova divji ogenj, da strepa po vsem telesu...

Včasih je stresla siloma z glavo, kakor bi se hotela zbuditi iz sladkomučnega sna. Kajti čutila je, da sanja razkošne sanje, ki žro njene moči. Strmela je pogosto v zrealo in drhtela. Tako bledest, take čudne poteze, take oči je videla na ženitovanskem potovanju po velikih mestih, zveče v kavarnah. Spomnila se je onih žensk in strepetala vsakikrat. Vselej, kadar je obvisele zunaj na ulici na njej moško oko, polno hrepnenja in poželenja, se je spomnila teh obrazov... In zdele se ji je, da vidi pogost v očeh svojega moža, celo v nedolžnih očeh Alfredovih isti izraz...

Kadar je bila sama, je sedela najrajši na divanu v kotu in strme predse, in premišljevala, to svoje življenje, ki je bilo vendar življenje in vendar samo sen...

"Kakor etevica sem, ki so jo presevali v temo", si je mislila. "Tema, noč, bajna noč, to je duša mojega moža. In Alfredova duša je kakor mehka mesečina."

Crež bele strehe se je priplatala polagoma bleda, mrtva svečlina, in bolj in bolj je bledelju na mizi.

Ugasnil jo je in stopil k oknu. Snej je padal neprestano. Tiho, belo, veličastno vseokrog...

Gledal je nekoliko časa tja vun-

in se vrnil potem zopet k mizici. Krvav žar iz peči mu je svignil za hip črez obraz, in zlati naočni ki so se zasvetili.

Danilo se je naglo. Poznali so se že črni obrisi velike omare v kotu.

Zunaj je odprl nekdo vrata, in bližali so se mehki koraki.

Vstopila je in se mu približala. Tuk pred njim pa je obstala, a se zapotekla nehotne par korakov nazaj. In dvignil je počasi svoje oči k njej.

Vsa je strepetala. Kakor temen čarovnik se ji je zazadel. Ta somrak... in v njem on v črni, dolgi halji... te črne, čudne oči... Balala se ga je bolj nego kdaj prej.

A balala se ga je vedno. Trepetač je se stopila k divanu in se zgrudila nanj.

On pa je šel zopet k oknu.

"Pojdji sem, Danica, ji je rekel z drhtečim glasom.

Trepetač je vstala in se približala.

Potisnil jo je rahlo bliže k svečlobi in jo gledal. Zavita je bila v črni, svilen plastični mehkim bobrovimi obšitki okrog vratu, in na glavi je imela črni klobuk s temnimi nojčevimi peresi, polnimi nežnih snežink. Še vedno ji je obrazod mraho rahoč rdel.

Prijel je z obema svojima njenimi rokami lepše sprejeli in počastili v sredini, dolgi halji, s črnim barometrom na glavi, s krvavoredčimi obšitki pod vratom...

Takrat, ko je bila še dekle, je hodiš slednji dan mimo njene oči v dolgi, črni sukni, s črnim, žirokrajinim klobukom na glavi. In enkrat se je ozrl v njo in odnesel vso njen dušo s seboj.

Potem pa je nekaj časa njenega očesa v dolgi, črni sukni, s črnim, žirokrajinim klobukom na glavi. In enkrat se je ozrl v njo in odnesel vso njen dušo s seboj.

Prijet je z obema svojima njenimi rokami lepše sprejeli in počastili v sredini, dolgi halji, s črnim barometrom na glavi, s krvavoredčimi obšitki pod vratom...

Takrat, ko je bila še dekle, je hodiš slednji dan mimo njene oči v dolgi, črni sukni, s črnim, žirokrajinim klobukom na glavi. In enkrat se je ozrl v njo in odnesel vso njen dušo s seboj.

Pred odhodom v staro kraj srčno pozdravljaju vse znance in prijatelje v E. Helleni, Mont., posebno pa pozdravljajo soprog, moje bordarje, družino Boben, družino Veržuh in družino Suhadolnik.

Na veselo, srečno!

New York, 28. avgusta 1913.

(Pride še.)

POZDRAV.

Na obali Atlantika še enkrat pozdravljaju vse znance in prijatelje v E. Helleni, Mont., posebno pa pozdravljajo soprog, moje bordarje, družino Boben, družino Veržuh in družino Suhadolnik.

Na veselo, srečno!

New York, 28. avgusta 1913.

Marija Kalčič.

Pred odhodom v staro kraj srčno pozdravljaju vse znance in prijatelje v E. Helleni, Mont., posebno pa pozdravljajo soprog, moje bordarje, družino Boben, družino Veržuh in družino Suhadolnik.

Na veselo, srečno!

New York, 28. avgusta 1913.

Ivan Malovrh.

Pred odhodom v staro kraj srčno pozdravljaju vse znance in prijatelje v E. Helleni, Mont., posebno pa pozdravljajo soprog, moje bordarje, družino Boben, družino Veržuh in družino Suhadolnik.

Na veselo, srečno!

New York, 28. avgusta 1913.

Karol Oberstar.

Predno se podam s svojo materto v milo staro domovino, še enkrat pozdravljaju vse prijatelje v sredini, posebno pa one, ki so me spremili na kolodvor, nadalje vse članice in člane pevskega društva "Lira" in njihovega predvodnika g. M. Holmarja v Clevelandu, Ohio, želeč vsem obilo uspeha. Z Bogom!

New York, 28. avgusta 1913.

Fran Peterlin.

Predstavitev Karol Oberstar.

Pred odhodom v staro kraj srčno iščem svojega sina Edvarda Peterlina. Pred tremi leti je bil v Butte, Mont., nakar je šel v Washington. Od onega časa ne vem nječesar od njega. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, naj mi ga blagovljavi naznamenit, ozajem se sam oglasi. Tem potom mu pošiljam iskren pozdrav, kakor tudi vsem rojakom po širini Amerike.

New York, 28. avgusta 1913.

Fran Peterlin.

Predstavitev Karol Oberstar.

Pred odhodom v staro kraj srčno iščem svojega sina Edvarda Peterlina. Pred tremi leti je bil v Butte, Mont., nakar je šel v Washington. Od onega časa ne vem nječesar od njega. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, naj mi ga blagovljavi naznamenit, ozajem se sam oglasi. Tem potom mu pošiljam iskren pozdrav, kakor tudi vsem rojakom po širini Amerike.

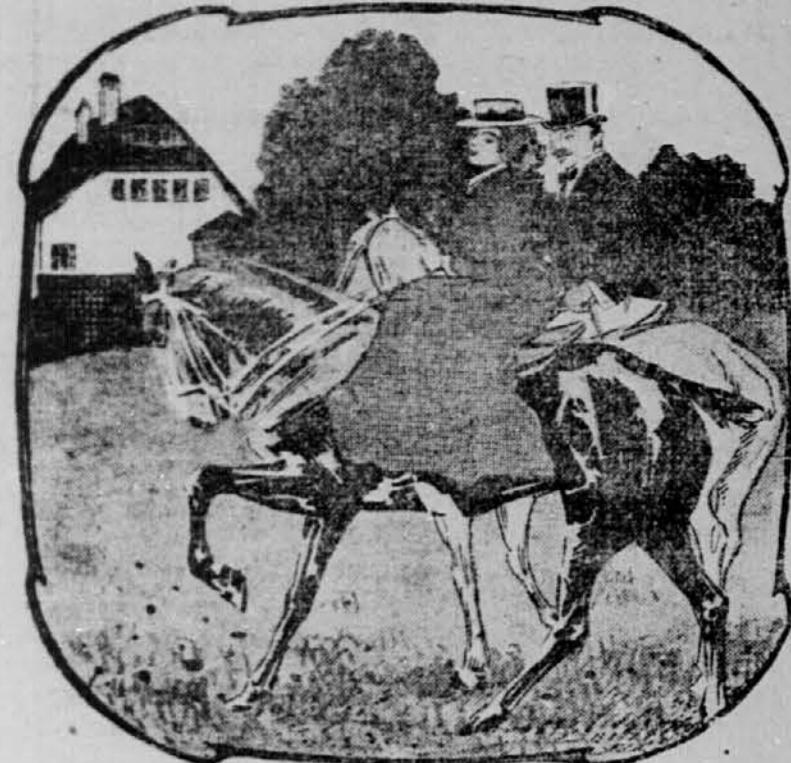
New York, 28. avgusta 1913.

Za vsak slučaj.

Zlatar: Ali naj urežem v ta prstan ime vaše gospodične neveste?

Naročnik: Raje ne... urežite besede "moji nevesti"... človek nikoli ne ve...

IZ ŽIVLJENJA.

Gospoda: "Vetruje mi gospodična, da živi dosti ljudi na svetu, katerim se ne godi tako, kakor bi zaslužili!"

"Bodite torej radi tega veseli tudi vi!"

Oj ta mladina.

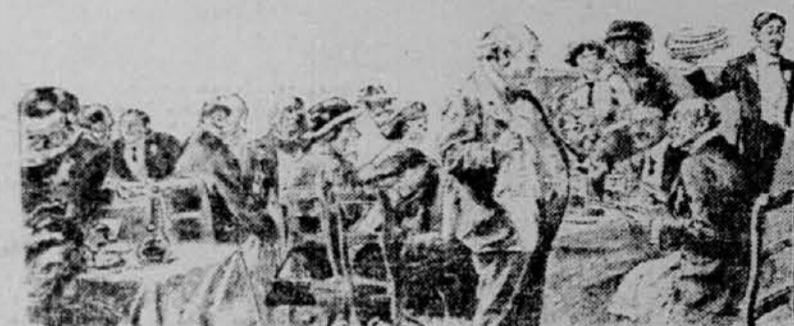

Naivna.

Kar je res, je res... deset let že nosite mleko k nam in vedno je dobro. Če hočete, vam bom pa iz hvalenosti izrezal vaš krof.

Mlekarica: Ali se juri ne dopade?

NA DOBRODELNEM KONCERTU.

"Ali je resnica, da boste prof. N. kandidiral za deželnega poslanca?"

"Ne. Ker imajo sedaj pri nas tudi ženske volilno pravico, je prevzela to kandidaturo njegova žena."

V zakonu.

Mož: Pa, da boš vedela... jaz sem te vzel samo zaradi tvoje dobre.

Zena: Oh, ko bi le jaz mogla navesti tako tehten vzrok, zakaj sem te vzeela.

Molčečnost.

"Ali ste že slišali, da se bo pri N... vi družini o Božiču zgodila zglašila štorklja?" Meni je to sama N. gospa povedala pod strogo tajnostjo naj molčečim."

"O tem sem že čula zadnjih od naših sosedov. Tudi ta je zvedela to novico pod pogojem stroge molčečnosti."

KRI TIKA.

Času primerno.

KORAJŽA.

"Včeraj sem se že mislil ustreli, tako sem bil obupan."

"Cemu se pa niste?"

"Ker sem bil preveč strahopeten!"

Iz dežja pod kap.

Zaljubljen brat svoji sestri: "Veš kaj Ida? Moja zaročenka je prava krasotica. Oči ima kot gorska bisera; ustnice rudeče kot rože in roke nežne kot angel."

Sestra: "Kaj je pa z lasmi, katere je kupila pri lasničarju?"

Svoje obrvi si vedno maže s črnim, kožo pa z umetnim barvilm."

Lahko mogoče.

Hišna: Oh, gospodična — jaz vos ne razumem. Vsako jutro telovadite, da vas mora vse boleti. Čemu pa to?

Gospodična: Da ostanem vitka.

Hišna: Bežite no! V hiši, kjer sem lani služila, je gospodična tudi vsako jutro telovadila — pa je le otroka ujela.

Doma.

Strahovetnež.

Gospodična (hčerka zobozdravnika): No, Francelj, ali si bil danes pri papantu in si me zasmnil?

Francelj: Tam sem že bil, ali zmanjkalo mi je poguma... pa sem si dal zdrav zo bizdreti.

Prijetna vest

ZA VSAKO SLOVENSKO DRUŠTVO V ZJEDINJENIH DRŽAVAH OB TEM ČASU SPLOŠNE DRAGINJE JE, DA NAŠA ...

slovenska unijska tiskarna računa še vedno najnižje cene za vse najboljše društvene in trgovske TISKOVINE. Tisoče zahval slovenskih društev po Ameriki, katerim smo tiskovine izdelovali, nam je velik dokaz, da smo ustregli že tisočim društvom.

Mi izdelujemo društveni papir, kuverte vseh mer, bolniške liste, pravila, prošnje za vspredjem, plačilne knjižice, vse tiskovine za veselice. Ako imate sploh tako tiskovino, pošljite jo nam, in od nas dobite točen odgovor, koliko stane, delo je narejeno v najkrajšem času v vašo popolno zadovoljnost. Pišite po cene.

Prva slovenska unijska tiskarna

CLEVELANDSKA
AMERIKA,
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill	
Prodaja belo vina po	70c. gallon
črno vino po	50c. "
Drofalk 4 galone za	\$1.00
Brinjavec 12 steklenic za	\$12.00
4 gal. (socdek) za	\$16.00
Za obilno naročbo se priporoča	
MARIJA GRILL,	
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O	

Ugodna prilika

za one, ki so se odločili iti na farme ter postati neodvisen.

V severnem delu Wisconsina, v okrajih Clark, Rusk, Chippewa in Price, je na prodaj mnogo tisoč akrov dobre farmarske zemlje, bližu mest, trgov, železnic in šol. Lepo ceste, čista hladna voda, zdravo podnebje; rastejo vsi oni poljski pridelki kot v starci domovini. Cene nizke (\$15 do \$20 akrov) in lahki plačilni pogoji; vsakdo ima čas plačevati 5 do 8 let, po dogovoru. Kupuje naravnost od lastnikov. Oglejte si svet in prepričajte se na lastne oči o kakovosti zemlje. Kupec se vojnja povrne. — Za nadaljnja pojasnila se obrnite osebno ali pismeno na:

Louis Bewitz,
198 First Ave., Milwaukee, Wisconsin.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,

Javni notar — Notary Public,

718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje žganje te izvrstne smotke — patentovana zdravila.

PRODAJA vojne listice vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljive in poštene.

UPRAVLJA vse v notarski posli spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Jednotini in Zvezni znakovi.

Srednja velikost, zato pa dobro blago in po ceni. En znak stane 15c, 12 pa za \$1.10; zlate značke prodajam pa po \$1 kos. Značke imam prirejene kakor gumbe, ali pa kakor igle za kravate. Imam pa tudi v zalogi priveske vsakovrstnih znakov. Cena priveskom z znakom na eni strani je \$1.75 in na obeli stranah po \$2. Na živo napravim na vsaki strani drug znak. V zalogi imam slednje znake: K. S. K. J., J. S. K. J., Sv. Barbare v Forest City, Pa., S. N. P. J., S. S. P. Z., S. D. P. Z., S. D. P. D., H. S. Z., Z. S. Z., H. Zajednice v Ill., N. H. Z. Male zneske pošljte se lahko v poštnih znamkah.

Naslov za značke je:

M. Pogorelc,
box 226
WAKEFIELD, MICH.

Naslov za drugo trgovino je:

M. Pogorelc,
29 F. Madison St., Room 1112
CHICAGO, ILLINOIS.

Nevesta: "Odkrito povedano Emil, da si nisem predstavljal da bo zakonski stan tako silen in viharen."

Nevesta (pred mestnim poročnim uradom): "Hitro, hitro Karol, stopi vendar notri, da ti ne pada kaka opeka s strehe na glavo."

Mali žanček slikarici: "Gospodična! Ali je onale živali na vrsti vrtca piščka, ali petelin?"

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrla je v Ljubljani na Poljanski cesti št. 36 gospa Marija Toni, mesarica, po daljšem bolehanju. Pogreb je bil 21. avg.

Umrl je v Podzemlju v Beli Krajini Avgust Gosler, c. k. logar v pokolu, v visoki starosti 75 let. Pokojnik je užival v vseh krogih splošno spoštovanje. Pogreb je bil 17. avg. ob veliki udeležbi.

Pretep. Dne 13. avg. okoli 6. zvečer je šel klepar Domines iz Krajanja v svoje stanovanje. Že po poti se je preprial z voznikom vulgo Rešetovim iz bližnje vasi Klanee. Voznik je šel za vozom naprej, klepar je pa zavil proti svoji delavnici, kjer je pričel izzivati zraven stanjajočega čevljara Puelja. Ker so ženske zasele svariti čevljarja, da naj se varuje, češ, da ima klepar roki nož, skočil je zadnji proti eni teh žensk ter jo hudo poškodoval. V nekaj trenutkih je bil klepar ves v krvi, kajti čevljar je napad na njega odbil s čevljarskim nožem, ker ga je izvajanje doletelo ravno pri delu. Klepar je dobil težko poškodbo nad levim očesom. Njegova žena in otroci (7 po številu) so se že preje potikali po bližnji vasi Klanee, ker jih je oče (klepar) ves čas preganjal. Ko so poti videli, sta tekla žena in sinjenju nasproti ter ga odpeljal. Preti vodi. Med potjo pa zagled: klepar voznika ter ga sunce z njenim v rebro; ni veliko manjkalo da ga ni surtnomevarno ranil.

Konji so utonili. Zidarski mojster Fuso v Krajanju je postal svoje usluženice po pesek pod savskim mostom v Krajanju. Konji sta se splašila na prdu ter dirjala z vozom v Savo, kjer sta u tonila. Dne 14. avg. so ju potegnili iz derave reke. Vredna stila okoli 2000 K.

Ogenj. Iz Podmarja poročajo: Na večer 13. avg. okrog 8. ure je pričel nemudoma goverti veliki ko zolec — 14 štantov — last Franeta Pogačarja na Otočcu. Ogen je hipno požr ves ko zolec, ki je bil poln sene, žita in drugih poljskih priedelkov. Resiti ni bilo mogoče nicesar. Škoda je ogromna zavarovan ni bil ne za to in ne za ono stvar. Ogenj je bil menda za neten.

Vedoved v Šiški. Po posredovanju ljubljanskega župana dr. Ivana Tavčarja je občina Spodnja Šiška sklenila z "Vodovodn-Zadrugo" v Spodnji Šiški po godbo, s katero občina prevzema takojšnji vodovod v svojo last.

Ta pogodbu je sedaj postala pravomočna, ker jo je odobril tudi deželnji odbor. S tem je vodovodno vprašanje za Šiško ugodno rešeno, na čemer gre pač velika za sluga ljubljanskemu županu, kje začastil ves svoj vpliv, da do seže pametni sporazum med na sprotnečimi si faktorji.

STAJERSKO.

Strela. V St. Juriju ob Južni železnični je udarila strela v gospodarsko poslopje Jakoba Mastnala in je vrgla. Poslopje je popolno na pogorelo.

Sin pretepal očeta. Pri Sv. Miklavžu na Dr. p. je pretepel 27 letni Friderik Mesarič svojega očeta tako, da ga je na rokah težko ranil.

Nereča na železnicici. Iz Alflenza na Sred. Štajerskem poročajo, da se je zgodila na deželnih železnicnih na postaji Seebach-Turnau večka nesreča. Dva odpeta premogovna vozova sta se zapeljala z vso silo v vlak, ki je stal na prigu in povzročila veliko nesrečo. Eden železniški sprevodnik je bil na mestu ubit, 11 oseb je pa lahko ranjenih.

Kap. je zadela štajerskega deželnega poslanca in odbornika profesorja Robiča v Varaždinskih Toplicah. Upajlo, da okreva.

PRIMORSKO.

Geljufija. Nememu do zdaj ne znanimu ptičku je zmanjkovalo denarja. Prišel je tedaj na originalno idejo. Stopil je k lastniku kavare "Reclame" v Trstu, se mu predstavil, da je komisar "Austro-American", ter rekel, da mu je slučajno zmanjkoval denarja. Ker je kavarnar misil, da ima pred seboj poštenega človeka, mu je dal 20 K. Pozneje je izvedel, da je bil imenovan komisar na vaden slepar in je o tem obvestil policejo. "Komisarja" isčezlo.

Matica okradla ter pobegnila. Iz Trsta poročajo: Josipina Mendel, stanujoča v ulici Media št. 22, se je menda navelicala svojega moža in je sklenila, da pobegne. Predno pa se je ločila, se je hote-

mogli pomagati. Revies je še istraje dne zvečer izdihnila.

Regniclo — slepar. Iz Pulja je izginil G. B. Costa, ki je bil prišel pred časom iz Napolja v Pulj — brez denarja ustavnovljata podjetja. Costa je ogoljalu Puličane za okroglo 100,000 ton. Nekega drugega regnicola, ki je bil pri Costi za knjigovodijo, so še pravi čas prijeli.

KOROŠKO.

Iz slovenskega Korotana. Ljubljansku "Slovenec" se piše: V začetku tega meseca sem se peljal preko Jesenie na Koroško. Na cevi progi od Področja pa do Cetovca nisem čul iz sprevodnikov ist slovenskega naziva postaj, ampak vse samo v nemškem jeziku, dasi so vse rečene postaje tudi v slovenskem besedilom označene. Isto sem opazil tudi na poti nazaj. Torej to ni posamezen slujaj, ampak se našega jezika pravice dosledno tako prezirajo. Priskoši sem moral govoriti z dvema koroskima kmetoma, ki sta se pečala iz Svetne vasi v Bistricu v Rožu. Pravila sta mi, da so izprva prevodniki pač tudi v slovenski klicali postaje, ali zdaj se nočen sprevodnik več ne zmeni za o. Sprevdoniki ne postajajo tako nenda na svoje odgovornost, ampak imajo tako naročeno od zgoraj. Treba bi bilo v državnem boru izpregovoriti o tem nezlastnem nemškem postopanju. Zataj pa sprevodniki gorenjske, dojenjske, kamniške in vrhnjške župnice kličejo notabene po čisto slovenskih tleh postaje tudi v nemškem jeziku! Ali nismo vsi sodanici ene in iste države z enimi in istimi dolžnostmi in pravisi?

Smrt pod vozom sena. Kmet Josip Miličič iz Lindarja je prišel, ko so se mu voli splašili, tako nesrečno pod voz sena, da so mu kolesa zlomila eno nogo in reko in ga tudi sicer precej poškodovala. Ko so ga hoteli spraviti v bolnišnico v Pulju, je revž umrl že med potom v vlaku. Troplo so shranili v kanfanarski mrtvjašnici.

Občisl se je. Dne 11. avg. se je v nekem hotelu na Reki obesil na okvir okna neki S. Reichenfeld iz Koprovine.

Izgubila 30,000 K. Dne 11. avgusta se je gospodična Ratz iz Sinijske sprehašala na Sušaku pri Reki. Kar naenkrat pa je zapazila, da je izgubila ročno torbico, v kateri je imela hraničnično knjico, glaseče se na 30,000 K. Go podiža je naznana stvar orožnikom ter objubila onemu, ki je ravnile knjizico. 1000 K.

Reparski napad blizu Reke Dne 11. avg. sta šla dva človeka: Sušaka proti Črnici. Nedaleč od tam sta našla ob cesti človeka, ki avoga in s prezeranjem trebuham hitro sta o tem obvestila orožnike, ki so takoj prihitali na krajevce. Nesrečnik je bil še živendar pa ni mogel več govoriti židino, kar so mogli orožniki o njega izvedeti, je bilo to, da se menuje Roko Linic. Nesrečnika: o na vozu obdelovali domov, ker je blizu stanoval, vendar pa n-panja, da bi ostal pri življaju. Dognali so, da je bil Linic v nek zlosti ter pil tam z dvema ne nanečema, ki sta z njim odšla i-rostilne. Sumijo, da sta ga ta dvipaleta, pobila ter oropala.

Goriški pastor umrl. Dne 14. avg. je umrl v Gorici po dolgi in učeni bolezni župnik in starešina protestantske cerkvene občine dr. Schmidt.

Tihotapci streljali na finančno tražo. Iz Trsta se poroča, da je nenoči na 15. avg. opazil komisar inancne straže Kunzer dva moži: velikima zavojema na hrbtu, k-ter poizkusila prekoraciči carin-ko mejo. Komisar jima je zakljal, da naj obstojita, a tihotapeca pričela bežati, komisar je pa a njima tekel. Tihotapeca sta se dbrnili in eden je iz revolverja istrelil na komisarja, ki se je grudil nevarno ranjen na tla, ti tihotapeca sta pa pobegnila. Krog je komisarju razbil nos in levo oko. Prenesli so ga v bolnišnico.

V zalogi

mamo importirane slovenske grafofonske plošče in vse vrste grafofona, istotako tudi ure, včizice ter vse v to stroku spadajoče predmete. Zahtevajte cenik!

A. J. Terbovec & Co.,
P. O. Box 25, Denver, Colo

NAZNANOLO.

Primoriam sem poročati javnosti, žalostno novico, katera me je zadevala dne 24. julija t. l. Bivša moja soproga

NAZNANOLO.

Članom društva sv. Barbare št. v Johnstown, Pa., se naznana, la bodo glavna seja dne 7. septembra, katera se mora vsakodaj udeležiti. Pričetek bode ob 2. uri popoldan. Pri tej seji bodo volili novi odbor za bodočo leto.

Tem potom vabimo vse člane, da se gotovo te seje udeleži. Ako kdo izostane brez važnega vzroka, se bode z njim postopalo po pravilih.

Na svidenje 7. septembra!
29.8.-29. ODBOR.

Josip Scharabon

blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.

Pošiljam denar v staro do-

movino in prodajam paro-
brodne in železniške listke.

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

• • • • •

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

S pisal Eugene Sie. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

1.

Spejunka.

Spelunka je v jeziku lumbrov in morilev gostilna najniježne vrste.

Krčmar take hiše je p navadi prejšnji jetnik, ki je svojo kazen prestal, ali je ženska, ki je bila že v ječi, gostje so pa izvrski človeške družbe, prejšnji galejski kaznjenci, lumbje, tatoi in maliči.

Ce se zgodi kak zločin, razprostre pariška policija svoje mreže po takih kloakah in po navadi vjamne krijeve.

Ze iz teh besed je jasno bralec, da bode moral prisostovati najstrašnejšem prizoru. Ce nam sledi, bo dospel v grozovite, neznanne kraje. Po teh umazanih gnojicah kar mrgoli grdi, strašnih ljudi, kakor mrgoli po močvirjih gadje zalege.

Mogoče ste že hrali občudovanju vredna mesta, v katerih opisujeta Cooper in Walter Scott surove navade divjakov, njihov pocrvenec jezik in tisočere zvijač, potom katerih ubejijo svojim sovražnikom, oziroma jih zasledujejo.

Mogoče ste se bali za naselence po onih krajih, ki žive v neposredni bližini teh divljih rodov, kateri so vsled svojih krvolčenih načinov tako datec od naše civilizacije.

Mi bomo poskušali predočiti bralecom nekaj prizorov iz življenja drugih divjakov, ki so ravno tako male civilizirani kot divjni narodi.

Razloček je samo ta, da divjaki, o katerih govorimo, žive med nami. Mi se lahko pomenujemo z njimi, če se upamo v njihova zbirališča, kjer se posvetujejo o tativinah in umorih in si delijo svoje plene.

Ti možje imajo posebne navade, posebne ženske in nek svoj skrivnostni jezik, polni krvavih prispodob.

Kakor divjaki, imajo tudi omenjeni ljudje svoje imena, iz katerega je razvidna njihova energija, njihova grozovitost, ali kakoršne koli telesne posebnosti.

Marsikateri prizor v tej povesti smo zapisali z precejšnjim nezaupanjem.

Pri opisovanju groznih prizorov smo se boječe vprašali, ali nismo zašli na napačno pot, ali je prav, da dajemo bralecom tako četivo.

Za čitalatelje bo ta izlet med ljudi, ki soživeli po kaznilnicah in galejah, že vsaj nekaj novega, in pristavljam, da začne od onega trenutka, ko se dejanje odigrava v največjem blatu, postajati povest vedno bolj jasna in vesela.

13. decembra leta 1838, večer je šel orjaški mož, oblečen v slavo, oblike preko Pont-aux-Change v labirint ozkih in zavitih ulic, ki se razstajajo od justične palače do Notre-Dame. Čravno je ta del mesta precej majhen in zelo strogo nadzorovan, je vendarle prebižljive in zbirališče vseh pariških zločincev.

V oni noči je silno divjal veter po teh ulicah; bleda, trepetajoča svetloba zamazanih svetilk se je zrealila v črnih lužah sred raztegnega tlaka.

Hiše so imle le po malo oken, pa še ta so bila večinoma brez Šip. Temni, sardetični hodniki so vodili k še bolj temnim stopnicam, po katerih je mogel človek le s težavo dospeti do vrha; tudi če se je oprijemal mastne vrvi, ki je bila napeta ob strani.

V pritličjih so bile nizke prodajalne, temnim luknjam podobne, vse zahodenje, zakljencenje in obdanje s zapahi.

Iz tega je razvidno, kako so se bali prodajalec predernih tatov predmestja Cité.

Ko je dospel mož, o katerem govorimo, v temno ulico, je umeril svoje krate, čutil se je popolnoma varnega.

Noč je bila temna, dež je bil in vihar je postajal vedno močnejši.

Na justični palaci je odbila ura deset.

Po večah so sedle ženske in polglasno pele narodne pesmi.

Ema izmed teh je morala biti možu na vsak način znana, ker je stopil k njej in jo prikel za roko.

Nesrečnica se je umaknila nazaj in spregovorila s tresočim glasom:

— Dober večer Zbadač.

Mož, nekdajšnji kaznjence, je dobil to ime v jetnišnici.

Ali si ti Plesalka? Če mi ne daš za žganje, boš očutila mojo pest.

Nimam denarja — se je znova stresla deklica; tega človeka se je vse balo.

— Ce je tvoja močna prazna idti k gostilničarki in reci, da najti posodi na tvoj poštenski obraz.

— Oh, moj Bog, saj sem ji še za obliko in za stanarino dolžna.

— Lažeš! — je vzliknil Zbadač in strahovito sunil nesrečnico, ki je grozno zastokala.

— Saj ni nič, hečka; hotel sem samo —

Konaj je spregovoril te besede, je grozno zaklel in pristavil:

— S škarjami si me, le čak!

Nato je planil za njo v temen hodnik.

— Ce se mi približaš, ti izkopljem oči je rekla z odločenim glasom. — Kaj sem ti naredila, da si me uderil?

To ti bom takoj povedal — je odvrnil bandit in stopal naprej. — Sedaj te imam, sedaj boš videla — je reklo in jo prikel z debelimi pestnimi za nežno roko.

— Le počasi je počasi — se je oglastil iz teme možki glas.

— Mož! Ali si ti, Rdeča Roka? Odgovori vendar! — K tebi sem namenjen.

— Ne, ni Rdeča Roka — je spregovorilo iz kota.

— Tudi dobro. Potem nisi prijatelj, in povem ti, da bo tekla kričegava ročica me je prijela za vrat?

Pod mehko kožo nasprotovnike roke so se mahoma napele je kleke klete.

Plesalka, ki je medtem stekla in obstala sred stopnic, je zaklala svojemu neznamemu branitelju:

— Hvala Vam. Zbadač me je udaril, ker mu nisem hotela kupiti žganja. Jaz sem se maščevala, pa s svojimi malimi škarjami nisem mogla veliko opraviti. Sedaj sem na varnem. Izpustite ga in pazite se. On je Zbadač!

— Zbadač me ne ubogate! Saj sem Vam povedala, kdo je — je ponovila deklica.

— In jaz sem bandit, ki se nikogar ne boji — je spregovoril neznamen.

Nato je vse utihnilo. V veči se je vršila grozna borba.

— Ubil te bom! — je zaklicil ropar za nekaj časa in si na vse načine prizadeval, da bi se oprostil nasprotnika, ki je bil nečloveško močan. — Plačal boš zase in za Plesalko — je pristavil škrupajo z zobami.

— Plačal! Da, s pestjo.

— Ce me ne izpustis, ti bom odgrzel nos — je grgral lopov.

— Moj nos ni posebno velik in ga v temi ne vidiš.
— Potem idiva k luči.
— Meni je vseeno — je reklo tuje — se hova že vsaj videla.
Potognil je nasprotnika na cesto pod začrnelo svetliko.
Zbadač se je znova vrpel na nasprotnika, česar vitko telo ni kažalo nobene posebne moći.
Bandit je bil pravi orjak, toda sprevidel je, da je v boju na pesti našel svojega mojstra.
Neznanec mu je podstavil nogo, ga vrpel tako dvakrat na tla, in ga začel strahovito tolci s pestjo po glavi. Trikrat je vstal in trikrat je moral pasti pod udarci. Nato je zasikal skozi zobe:
— Dovolj je; premagan sem.
— Ce popušča, mu prizadenite — je rekla Plesalka, ki je med bojem stopile na hišni prag. Nato je začudena pristavila:
— Toda kdo ste pa? Zbadača premaga samo Učitelj. Hvala Vam, gospod; če bi ne prišli na pomoč, bi me ubil.

(Dalje prihodnjih.)

Cenik knjig,

katera se dobre v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUSNA PASA, vezana
z slato obrezo
Marija varhinja v usuje vezano
RAJSKI GLASOVI
Rajski Glasovi v usuje vezano
SUR, elegantno vezano
SUR, v sloveno kost vezano
SKRIBA ZA DUSO, elegantno vezano
SKRIBA ZA DUSO, v sloveno kost
vezano
VRTEC NEBESKI, v platno vezano

POUČNE KNJIGE:

Alfabetski slovenski
Alfabetski nemški
Ahorn nemško angleški tolmač
Domäci zdravnik, vezan
Domäci živinodržavnik
Nemščina brez učitelja 1. in 2. del
Grundriss der slovenischen Sprache
vezano
Angleščina brez učitelja
Angleščina, slovenski
Angl. slov. in slov. angl. slovar
Katedrinski volček
Prva računica
Slovar slov. nemški (Janežič - Bartel) nova izdaja
Slovar nemško slovenski (Janežič - Bartel) nova izdaja
Zirovnik, narodne pesni, vezano, 1. 2. 3. in 4. zvezek vsake po
Dobru Kraljev
Hrvaški radar
Nauk o pčelarstvu
Novi domovinski zakon
Odvetniška tarifa
Poljedelstvo
Pezmarica, nagrobnice
Katedrinski mati
Počak zaročenec
Rajsko-nemški slovar
Schimpffov nemško-slovenski slovar
Schimpffov slovensko-nemški slovar
Slovensko-angleška slovnička
Slovenska slovnička
Slopisnik Hubavrh pri pismem
Spretna kuharica
Trta uš in trtojca
Zbirka domačih zdravil
Popolni nauk o celbarstvu
Slovena, domovina, I. in II. sve-
zak, vsaki po
Uma živinoreja
Umrni kmetovalec
Zgodbe sv. pisma

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Andrej Hofer,
Avstrijska ekspedicija
Avstrijski junak, broš.
vezano
Baron Laudon
Baron Trent
Bele noči
Belegački volček
Berkovska vedežavka
Beraceve skrivnosti sto zvezkov
Berkica pri Vlizu
Božični darovi
Burška vojska
Car in tesar
Cerkvice na skali
Cesa, Fran Jošip
Cesarska osvetna skupina
Ciganka, sirota, 33 zvezkov
Cvetina borograjska
Cvetko
Cas je zlato
Človek in pol
Crni bratje
Dama s kameljami
Darinka malta Crnogorka
Detelički življenje treh kranj. bratov
Don Kifot
Domina in tujem
Dobrota in hvaloznos
Dve povesti
Eno leto med Indijanci
Erasmus Predjamski
Evstahija, dobra hči
Fabiola
Ferdinando Drago
Florijan
Francesco
George Stephenson, oče železnice
Grof Radetzki
Grofica beraca, sto zvezkov
Gordovnik, 2 zvezka
Grizelda
Hedviga, banditova nevesta
Hildegarde
Hlapec Jernej
Hrlanda
Hubad, pripovedke, I. in II. zvezek
Illustrirani žurniški spisi
Izdatje
Izdatki v Carigrad
Izdajalci domovine
Iznam, malta Japonska
Izidor, pobožni kmet
Jombljan nad Dobrušo
Jaroni
Jestnikovi otroci
Jezerskičevi žurniški spisi
4. sv. Tibotape
5. sv. Vojni kraljci
6. sv. Moř in pravica
7. sv. Med dvema stoloma
11. sv. Veronika Desenščka
Kaj se je Marko sanjalo
Kraljevič v herac,
vezano
Kako postanemo starci
Kristof Kolumbo
Kristus sveta
Krisčev svetec
Knes Črni Jurij
Krvava noč v Ljubljani
Lekářík Kluker
Leban, sto berl
Ljubezen in maščevanje, 102 zvezka
Maksimiljan
Mali vesnače
Marija hči polkova
Marek, žrtve
Mati, socijalni roman
Mir božji
Mistro Postojnjakov
Mrč, samor
Močni baron Ravber
Mrtvi gostič
Musolin
Na rasčlenitih potih
Na valovih južne morje
Narodna novina, I., II., III. in 4.
novek, vsakki po
Na divjem zapadu
Na božici
Na Indijski otokih
Najdenček
Na jutroven
Na preriij
Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v go-
tovini, poštini nakaznici, ali poštini znakmeh. Počnina je pri zvez-
cenih že vrednost.

SPILMANOVE POVESTI:

1. xv. Ljubljana svoja sovražnike
2. xv. Skozi vitezov
3. xv. Sanjski knjiga velike
Sanje v podobah
4. xv. Sveti Jaka
5. xv. Sveti Ivan na Slovenskem gradu, 100 zvezkov
6. xv. Sonek lepih pravilic
7. xv. Strah na Sokolskem gradu, 100 zvezkov
8. xv. Strelce v Balkanu 13 zvezkov
9. xv. Vrtočev
10. xv. Zalost v veselje
11. xv. Zadni grof coljški
12. xv. Zato tuje grehe
13. xv. Zivljenje trnjeva pot
14. xv. Zivljenje Simona Gregorčiča
15. xv. Zmaja in Bonne
16. xv. Zmisljava vročnost
17. xv. Krastan
18. xv. Krasni roman "Prileka":
1. xv. Prokleta,
2. xv. Volči ubialec
3. xv. Na pokopališču v Fremicourtu
4. xv. Skriveni stari Mardočea
5. in 6. xv. Ugrabljeni grof
7. in 8. xv. V kamolju.
Cena vseh 8 zvezkov

TALJA.

ZBIRKA GLEBALIŠKIH IGER.
Brat sokol
Dve tački
Idealna tačka
Ne kliči vrage
Pot do arca
Prvi pleš
Rastresanca
Rečevč Andrejček
Rokovnica, narodna igra
Starinarica
Trilic tiski
V medenih dneih

RAZGLEDNICE:

Newyorske, s evropskimi, humoristič-
nimi, božičnimi, novodelnimi in veliko-
množičnimi prikazi
— dober ducat po
Narodna nočna in mesta Ljubljana
— ducat po
Z alkanci mesta New Yorka po
Razne svete podobe po
ducat
Albumi mesta New York - krasnimi
alkanci mesta

ZEMELJEVIDI:

Astro - Ograke, mali
Avstro-Ogrske, velen
Kranjske dežele, mali
Združenih držav, mali
veliki
Evrops, velen
Gorenjske z novo bohinjsko in trž-
ško Železnic
Celega sveta
Balcanški držav
Zemeljevid: New York, Colorado, Illinois,
Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania
Wyoming in West Virginia vsak 25 c
komad.

Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v go-
tovini, poštini nakaznici, ali poštini znakmeh. Počnina je pri zvez-
cenih že vrednost.

HARMONIKE

bodisi kakornekeli vrste izdelujem in
popravljam po najnizjih cenah, a delo
trpečno in zanesljivo. V popravki zane-
sljivo vsak poškodovan, ker sem že nad 1